

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali,
a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

Balada pro banditu - Tam u řeky na kraji

písničky z muzikálů

G C G C

1. Tam u řeky na kraji chlapci se tam koupají,
chlapci se tam koupají, koupají.
2. Chlapci se tam koupají na děvčata volají,
na děvčata volají, volají.
3. Kdo tu vodu přeplave, ten to děvče dostane,
ten to děvče dostane.
4. Byl tam s nima jeden chlap, ten tu vodu přeplaval
a když doplul ke kraji, volal na ně ze skály.
5. Dobře, chlapci, dobře je, už to děvče moje je,
už to děvče moje je.

Balada pro banditu - Zabili, zabili

písničky z muzikálů

G C Ami D C G
1. Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
G C Ami D C G
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.

G C
R. Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
G Emi G D
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
G C G
není, není tu.

2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.

R.

3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.

R.

4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

Batalion

Spirituál kvintet

Ami C G Ami C G Ami Emi

*: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

Ami C G Ami Emi

1. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
Ami Ami G Ami Emi Ami
ostruhami do slabin koně pohání.
Tam na straně polední, čekají ženy, zlatáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami

R: Víno na kuráž, a pomilovat markytánku,
Ami C G Ami Emi Ami
zítra do Burgund, batalion zamíří,
Ami C G Ami
víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
Ami C G Ami Emi Ami
díky, díky vám královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín, padne každý rád.

R: Víno na kuráž ...

*: Víno máš a markytánku ...

Bedna od whisky

Hoboes

Ami C Ami E
1. Dneska už mně fóry nák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
C Ami E
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E Ami A
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

A D E A
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
D E A Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Ami C Ami E
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
Ami C Ami E Ami
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

R:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

R:

Bláznova ukolébavka

táborové písně

G **D** **C** **G**
1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
D **C** **G**
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
D **C**
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
D **C** **D**
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

G **D**
R: Máš, má ovečko, dávno spát,
C **A**
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
G **C** **G** **C**
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
G **C** **G**
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

Blízko Little Big Hornu

Greenhorns

Ami

1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
Dmi
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
Ami **Dmi**
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejch karabin,
Ami **A**
a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

A

E7

- R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
A
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
D
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
E7 **A** **Ami**
proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R:

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R: ... Custer neposlouchal ...

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R:

Bratříčku, zavírej vrátka

Karel Kryl

- Ami** **C**
1. Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
G **E**
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
F **E**
přijeli v hranatých železných maringotkách.
2. Se slzou na víčku hledíme na sebe,
pojď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.
Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi
- R: Prší a venku se setmělo,
Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi
tato noc nebude krátká,
Ami Emi F Ami
beránka vlku se zachtělo,
F Emi Ami E
bratříčku, zavřel jsi vrátka?
3. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.
4. Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.
- R: Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
F Emi F Ami F Ami F Ami
bratříčku, zavírej vrátka! Zavírej vrátka!

Buráky

K. T. O.

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptaj': "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky."

R:

Carpe diem

AG Flek

Ami Dmi7
1. Nadešel asi poslední den,
G Emi
podívej, celá planeta blázní,
Ami Dmi7
a já neuroním ani slzu pro ni,
G E
jenom zamknu dům,
Ami Dmi7
a půjdu po kolejích až na konečnou,
G Emi
hle, jak mám krok vojensky rázný,
Ami Dmi7
a nezastavím ani na červenou,
G
natruc předpisům.

Ami G Ami G C
R: Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
Emi Ami G
zbylo tak málo vět, tak málo slov, co nelžou.

Ami Dmi7
2. Už si nebudeme hrát na román,
G Emi
setři růž, nikdo nás nenatáčí,
Ami Dmi7
je poslední den a zbyla nám jen
G E
miska cukroví,
Ami Dmi7
ať všechny hospody dnes doženou plán,
G Emi
ať svět z posledního pije a tančí,
Ami Dmi7
já nebudu pít, nechám naplno znít
G
v hlavě všechno, co mám.

3. Žádný slib z těch, co jsem ti dal,
nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,
tak ať točí se svět, mladší o deset let,
na desce Jethro Tull,
ať platí aspoň dnes, co dřív jsem jen lhal,
carpe diem, život je krátký,
v tvých očích je klid a nemám chuť snít,
co by bylo dál.

Ami G Ami G C
R: Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
Emi Ami
zbylo tak málo vět, tak málo slov ...

Čarodějnice z Amesbury

Asonance

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřčivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
dábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit dábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnících,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Ďáblový námluvy

Asonance

- Dmi C Dmi**
1. Svou krásnou píšťalu ti dám,
B C
hraje devět tónů na devět stran,
Gmi Dmi
když půjdeš se mnou, láska má
B C
a když mě budeš chtít.

Jen nech si tu píšťaličku sám,
hraj devět tónů na devět stran,
já nejdu s tebou, láska má,

Dmi C Dmi
já nechci s tebou jít.

2. Já dám ti stuhy to vlasů,
mají devět barev pro krásu,
když půjdeš se mnou, láska má,
a když mě budeš chtít.

Já nechci stuhy do vlasů,
mají devět barev pro krásu,
a nejdu s tebou, láska má,
já nechci s tebou jít.

3. Dám krásné šaty z hedvábí,
které devět krajek ozdobí,
když půjdeš se mnou, láska má
a když mě budeš chtít.

Já nechci šaty z hedvábí,
které devět krajek ozdobí,
a nejdu s tebou, láska má,
já nechci s tebou jít.

4. Chceš devět černých perel mít
a na svatbu se vystrojít?
To všechno dám ti, láska má,
jen když mě budeš chtít.

Já černé perly nechci mít,
a na svatbu se vystrojít,
a nejdu s tebou, láska má,
já nechci s tebou jít.

5. Já truhlu plnou zlata mám,
tu do vínku ti celou dám,
když půjdeš se mnou, láska má,
a když mě budeš chtít.

Tvá slova příjemně mi zní,
tak připrav kočár svatební,
já půjdu s tebou, láska má,
až kam jen budeš chtít.

6. Tak ušli spolu devět mil,
když nohu v kopyto proměnil

a bledá dívka nařiká,
už nechci s tebou jít.

Má milá, už tě nepustím,
zpět duši tvou ti nevrátím,
za trochu zlata, láska má,
teď navždy budeš má.

7. A jak tmou klopýtali dál,
vítr její smutnou píseň vál.

Gmi **Dmi**

Co dělat mám, já nešťastná

B **C**

ach co jen dělat mám?

Gmi **Dmi**

Co dělat mám, já nešťastná

C **Dmi**

ach co jen dělat mám?

Darmoděj

Jaromír Nohavica

Ami **Emi** **Ami Emi**
1. Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,
Ami **Emi** **Ami Emi**
šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
C **G** **Ami**
na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
Emi **F**
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
F#dim **E7** **Ami**
a já jsem náhle věděl: ano, to je on, to je on.

2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.

Ami Emi C G Ami F F#dim E7
Ami Emi C G Ami F F#dim E7

R: Na na na ..

3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán,
a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.

4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.

R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.

5. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.

R: Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
když prodávám po domech jehly se slovníkem.

Děkuji

Karel Kryl

- Ami** **G**
1. Stvořil Bůh, stvořil Bůh ratolest,
Ami
bych mohl věnce vázat,
G
děkuji, děkuji za bolest,
C
jež učí mne se tázat,
G
děkuji, děkuji za nezdar:
Ami **E**
ten naučí mne pít,
Ami **G**
bych mohl, bych mohl přinést dar,
Ami **F E**
byť nezbyvalo síly,
Ami **F** **Ami E**
děkuji, děkuji, děkuji.
2. Děkuji, děkuji za slabost,
jež pokoře mne učí,
pokoře, pokoře pro radost,
pokoře bez područí,
za slzy, za slzy děkuji:
ty naučí mne citu,
k živým, jež, k živým, jež žalují
a křičí po soucitu,
děkuji, děkuji, děkuji.
3. Pro touhu, pro touhu po kráse
děkuji za ošklivost,
děkuji za to, že utká se
láska a nevraživost,
pro sladkost, pro sladkost usnutí
děkuji za únavu,
děkuji za ohně vzplanutí
i za šumění splavu,
děkuji, děkuji, děkuji,
4. Děkuji, děkuji za žízeň,
jež slabost prozradila,
děkuji, děkuji za trýzeň,
jež zdokonalí díla,
za to, že, za to, že miluji,
byť strach mi srdce svíral,
F
beránku, děkuji,
Ami **G E**
marně jsi neumíral,
Ami **F** **Ami** **G E** **Ami**
děkuji, děkuji, děkuji, děkuji, děkuji...

Děvenka Štěstí a mládenec Žal

Jaromír Nohavica

- Ami** **F6**
1. Děvenka Štěstí a mládenec Žal
E7 **Ami**
spí v jedné posteli, kterou jim vítr stlal,
F6
v plátěných hazuchách se tulí ve spánku,
E7 **Ami**
z jednoho talíře snídají pohanku.
Dmi **G7** **C** **Ami**
Ona má bílý šlojíř, on chodí v černé kutně,
Dmi **G7** **C**
milenci pod obojí, jak vesele, tak smutně,
Ami **Dmi** **Ami**
v dřevěné kořence semínka po bodláčí,
Dmi **E7** **Ami**
děvenka s mláďencem, dva věční rozsévači.
2. Dostal jsem včera poštou obálku,
v ní Čínská modlitba štěstí,
někdo mi tímto přeje na dálku
suché a velmi rovné cesty.
Mám to jen opsat desetkrát a poslat smutným lidem,
řetěz se nesmí zpřetrhat a štěstí samo přijde,
vložil jsem do stroje papíry s kopíraky,
že komu smutno je, ať pozná radost taky.
3. Děvenka Štěstí a mládenec Žal
stáli mi za zády a četli, co jsem psal,
smáli se: hlupáček, svatá prostota,
jako by ještě neznal cesty života.
Potom se líbali, bylo to vážně k vzteku,
ohledy nebrali, vlezli pod jednu deku
a ona vzdychala, on šeptal polohlasem,
páska mi dopsala a pak přetrhla se.
4. Děvenka Štěstí a mládenec Žal
spí v jedné posteli, kterou jim vítr stlal,
v plátěných hazuchách se tulí ve spánku,
z jednoho talíře snídají pohanku.
Ženich a nevěsta, my jejich svatebčané
na cestách-necestách, čekáme, co se stane,
pod síní svatební tančíme dole v sále,
ze síně hudební zní dlouhé pastorále.

Divoké koně

Jaromír Nohavica

- Ami Dmi Ami C Dmi Ami**
1. [: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :]
Dmi Ami Dmi Ami Asdim F
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,
Dmi Ami Dmi Ami E7 Ami
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. [: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor, :]
[: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :]
3. [: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :]
[: naše touho, ještě neumírej, sil máme dost. :]
4. [: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :]
[: milování je divoká píseň večera. :]
5. [: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :]
[: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :]
6. [:Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet,nemyslet na návrat:]
[: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :]
Já viděl divoké koně ...

Divokej horskej tymián

Žalman

C F C
1. Dál za vozem spolu šlapem,
F C
někdo rád a někdo zmaten,
F Emi
kdo se vrací, není sám,
Dmi F
je to věc, když pro nás voní
C F C
z hor divokej tymián.

C F C
2. Léto, zůstaň dlouho s námi,
F C
dlouho hřej a spal nám rány,
F Emi
až po okraj naplň džbán,
Dmi F
je to věc, když pro nás voní
C F C
z hor divokej tymián

C7 F C F Emi
R: Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám
Dmi F C F C
bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

C F C
3. Dál za vozem trávou, prachem,
F C
někdy krokem, někdy trapem,
F Emi
kdo se vrací domů k nám,
Dmi F
je to věc, když pro nás voní
C F C
z hor divokej tymián.

Dobrodružství s bohem Panem

Marta Kubišová

Dmi F C
1. Je půlnoc nádherná spí i lucerna,
Dmi A
tys mě opustil ospalou
Dmi F C
Z hloubi zahrady cítím úklady
Dmi A Dmi
s píšťalou někdo sem kráčí.

F C
R1: Hrál náramně krásně a na mě
Dmi A
tíha podivná doléhá.
F C
Hrál náramě, zná mě nezná mě,
Dmi A Dmi
něha a hudba až k pláči.

2. Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
krok a slušně se uklání.
Jsem rázem zmatená, co to znamená
odháním strach a on praví:

R2: Pan jméno mé, mám už renomé,
Pan se jmenuju a jsem Bůh
Pan Bůh všech stád vás má, slečno, rád.
Jen Pan je pro vás ten pravý.

3. Ráno raníčko ach má písničko
Pan mi zmizel i s píšťalou.
Od Pana pro pána o vše obrána
ospalou najde mě máti.

R3: Hrál a ve tmě krásně podved mě,
kam jsem to dala oči kam?
Pan pěkný Bůh, já teď nazdařbůh
počítám dal a má dáti.

Dokud se zpívá

Jaromír Nohavica

- C** **Emi** **Dm7** **F** **C** **Emi** **Dm7** **G**
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
C **Emi** **Dm7** **F** **C** **Emi** **Dm7** **G**
včera jsem nespal a ani dnes nespočínu,
F **G** **C** **Ami** **G**
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
 F **G** **F** **G** **C** **Emi** **Dm7** **G**
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
|: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :|

Dva havrani

Asonance

- Dmi C Dmi
1. Když jsem se z pole vracela,
C Dmi
dva havrany jsem slyšela,
F C
jak jeden druhého se ptá:
Dmi C Dmi
[: kdo dneska večeri nám dá? :]
2. Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl
[: a takto jemu odpověděl: :]
3. "Za starým náspem, v trávě schoulený
tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá,
[: jen jeho kůň a jeho milá." :]
4. "Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa,
[: hostina naše už se chystá." :]
5. "Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasytíme,
[: z vlasů si hnízdo postavíme." :]

Folklóreček

Bratři Ebenové

Zahrajte mi muzikanti zvesela, zvesela!

- D** **C**
1. Slunečko vychází nad vysokú horú,
G **E** **D**
počítám, že večer pude zase dolu.
D **C**
Večer pude dolu, zitra pujde znovu,
G **Emi** **A**
takhle tu písničku máme hned hotovú.

- Emi** **C G**
R: Nejvíc mě ten folklóreček dojímá,
Emi G Emi A D A
když se hraje elektricky, elektricky s bi-cí-ma.

2. Šavlička se blíská na severní stranu,
košulenu Jano ma vypasovanú.
Jede na koničku, jede do vesničky,
za klobúčkem perko a v ruce husličky.

R:

- G** **E** **D**
3. Zahraj mi Janičku, zahraj na húsličky
G **E** **D**
potěš ty tej mojej přesmutnej dušičky.
D **C**
Zahrál mi Janiček, zahrál na húsličky,
G **E** **D**
hned z toho natočil dvě pěkné destičky.

R:

4. Kdo si to cedečko doma vypaluje,
ten moje srdečko tuze zarmucuje.

Komu tu cedečku najdu na pisičku,
tomu svu šavličku useknu ručičku.

R:

Franky Dlouhán

Nedvědi

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

R: Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
po Státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
a každý, kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:
3. Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

Hejno vran

Hoboes

F **B**
1. Když nad pasekou vzlétne hejno vran,
F
hejno vran, hejno vran,
B
je léta pel už dávno vyprodán,
C7 **F**
podzim se hlásí chladem jasných rán,
B
v tom ránu prochází se sám a sám,
C7 **F**
kdo městu dávno sbohem dal.

F **A7**
R: A tak se touláš trávou spálenou,
Dmi
nevíš, jak rozloučit se s létem,
B
díváš se na krajinu vzdálenou,
C7 **F**
kterés' dal celý život svůj.

2. Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,
hejno vran, hejno vran,
a bílých hvězd je všude oceán,
přece si nepostavíš pod ně stan,
budeš spát pod širákem, jak tě znám,
i když už podzim přichází.

R:

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený
jako já, jó jako já,
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: Ahoj, páru tam hoď,
ať do pekla se dříve dohrabem,
jo-ho-ho, jo-ho-ho.
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: Ahoj, páru tam hoď, ...
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó jako já,
kdo chce celý noci čuchát pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: Ahoj, páru tam hoď, ... + jo-ho-ho.

Husličky

Vlasta Redl

- G** **C G** **Ami** **Emi D**
1. [: Čí že ste, husličky, čie, kdo vás tu zanechal :]
Ami7 **G C** **Ami** **D G C** **Ami** **Emi D**
na trávě poválané, na trávě poválané u paty ořecha?
Ami Emi D
2. [: A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy, :]
[: že ste, husličky, samé :] na světě zostaly?
3. [: A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát, :]
[: co sa mu enem zdálo, bože :] že už vjec nechtěl hrát? :]
4. [: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :]
[: až sa tá bude trápít, :] která ho nechtěla.

Imaginární hospoda

Slávek Janoušek

- Emi** **Ami7**
1. Rok uplynul, a je zase po pouti,
Hmi7 **Ami7**
vracíme se domů od Malinů,
Emi **Ami7**
čas hlídají teď k ránu už jen kohouti
Hmi7 **Ami7** **D**
a my dvě stě metrů jdeme snad hodinu, hodinu, hodinu.
Ami7 **D**
R1: Rozhlídnu se po měsíci,
G **G/F#** **Emi**
zda mraky jeho světlo nepropustí, ale kdepak,
Ami7 **D** **G**
zamračeno, zataženo, jen lampa na ulici svítí,
Emi **Ami7** **D** **Ami7** **D**
svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí - a slabě mrholí, všude už je zavříno.
Hmi7 **Ami7**
*: Ten rok, kluci, hergot kruci, zase přines' kulový,
D
ale příště, fakticky už příště, jen neslibuj, Olino.
Hmi7
Hele, tady tohle parkoviště,
Ami7 **D**
zde přeci stála hospoda, Frimlovi, Frimlovi,
Ami7 **D**
a zde se čuralo, a tam se pivo točilo,
Hmi7 **Ami7**
v téhleté kaluži, tady stál věšák na kabát,
D
sem ses posadil, tudy se chodilo.
Hmi7 **Ami7**
Přeci, kluci, hergot kruci, dnes ještě nepůjdeme spát,
Cmaj7 **D**
zaparkuju? Se ví, že zaparkuju!
G **Emi** **Hmi7**
R2: V imaginární hospodě hned jsme si sedli,
G **Emi** **Hmi7**
u imaginárního stolu půllitry jsme zvedli,
Ami7 **C** **D**
na imaginárních židlích imaginární řeči vedli
Ami7 **C** **D** **Ami7**
po roce spolu, s pocitem, že jsme v pohodě - už dávno ne.
2. Další rok uplynul, moc o sobě nevíme,
jen to, že z mnohých plánů jsme slevili,
že je pár věcí, za které se stydíme,
každý na někoho něco ví, jak jsme se změnili, změnili, změnili.
R1: Rozhlídnu se po měsíci,
jestli ještě nám svůj koncert spustí a slabě mrholí.
R2: V imaginární hospodě cítíme tu vadu,
u imaginárního stolu podepřenou bradu,
na imaginárních židlích v lokále vzadu
zpíváme spolu s pocitem, že jsme v pohodě - píseň beze slov.
3. Radši jen na na na ...
R1: Rozhlídnu se po měsíci,
jestli ještě nám svůj koncert spustí a nebo kdekoli.

Imagine

John Lennon

kápo 4

C Cmaj7 F

1. Imagine there's no heaven

C Cmaj7 F

It's easy if you try

C Cmaj7 F

No hell below us

C Cmaj7 F

Above us only sky

F Ami7 Dmi7 F7

R1: Imagine all the people

G G7

Living for today

2. Imagine there's no countries

It isn't hard to do

No greed or hunger

And no religion too

R1: Imagine all the people

Living life in peace

F G C E7

R2: You may say I'm a dreamer

F G C E7

But I'm not the only one

F G C E7

I hope someday you'll join us

F G C

And the world will live as one

3. Imagine no possessions

I wonder if you can

Nothing to kill or die for

A brotherhood of man

R1: Imagine all the people

Sharing all the world

R2: You may say I'm a dreamer

But I'm not the only one

I hope someday you'll join us

And the world will live as one

Jarní kurýr

Miki Ryvola

capo 1

1. Dunění kopyt večer slýchávám,
 C **F** **C**
 Emi **E**
údolím jarní kurýr jede k nám,
 Ami **G** **F** **E7**
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
 Ami **G** **F** **E7** **Ami**
přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,
 G
ví, celej kraj to ví:
 F **G** **F** **E7** **Ami**
veze nám jaro v brašně sedlový.

2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.

3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

- Ami C G Ami**
1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
C G Ami
tak strašlivou zimu nezažil nikdo z nás,
C G Ami
z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
C G Ami
a vánice sílí v poryvech ledových.
C G
Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá,
Dmi G
do sýpek se raději už nikdo nedívá,
C G
zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
Dmi G Ami
a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.
2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašenej souseď na okno zaklepal:
"Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zašel, doktor snad poradí."
Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
"Nejezdi naší zkratkou, je tam příkřej sráz
a v týhletý bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!"
3. Na to strašný ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu strašnou chvíli, když kůň se vrátil sám,
trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.
Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych v té bouři nejel ani sám,
a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.
Ami C G Ami
- *: Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací ...

Jaro

Lokálka

Ami C G Ami
My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
C G Ami
tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás,
C G Ami
dva dny a dvě noci stále padal sníh
C G Ami
náročný to bylo v těch dobách ledových.
C G
Čtyři stupně pod nulou snad byly, vážení,
Dmi G
a vlaky hned pár hodin nabraly zpoždění,
C G
každou chvíli bez proudu a plyn jen skomíral,
Dmi G Ami
a na jízdní řád se radši nikdo nedíval, byl hroznej mráz.

Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašený soused na okno zaklepal:
"Můj čuník v chlívků leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, snad doktor poradí."
Půjčil jsem mu trabant, a když dveře zavíral,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
"Jeď, brachu, pěkně zvolna, je hrozný náledí,
jsou ojetý gummy, auták moc nesedí, tak neriskuj!"

Soused jen máv' rukou a prudce rozjel vůz,
nevšim' si, že do dveří mi přivřel hubertus,
v kotrmelcích striptýz ještě nikdo neviděl,
když přivedli mě k vědomí, tak jsem se zastyděl.
Moje spodní prádlo nebylo akorát,
od léta už nespátřilo zblízka saponát,
navíc právě vzadu v něm velký otvor zel,
vznikl asi, mrška, jak spad' jsem na ... kostrč, já smůlu měl.

Ve chvíli, kdy známí stavěli mě na nohy,
přistál soused na návsi uprostřed výlohy,
skončil tam i s trabantem na gumách ojetých,
je to prý má vina, řekli mi na DI.
Teď soused je můj nepřítel a z auta zbyl jen vrak,
navíc musím šetřit na nové huberták,
pokuta za gummy mě vyšla na pět set
a zbrusu novou samošku stavím v akci "Z", a čuník zdech'.

Ami C G Ami
*: Někdj dobrá vůle, zkrátka nestačí ...

Jdou po mně, jdou

Jaromír Nohavica

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
[: pak jednou v létě řek' jsem si: bať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :]

2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
[: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :]

R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé, Jé...

3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
[: jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :]

4. Pak půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]

R: Jdou po mně,...

5. Teď ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
[: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :]

R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
žít pod pantoflí je hůř než v Sing-sing. Jé, Jé...

Ještě jedno kafe

Druhá tráva

- Ami** **G**
1. Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,
F **E7**
a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,
Ami **G**
ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,
F **E7**
ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.
F **E7**
- R: Ještě jedno kafe bych si dal,
F **E7** **Ami**
ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.
2. Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.
- R:
3. Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana,
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.
- R:

Ještě mi scházíš

Jaromír Nohavica

Ami **Ami/G** **F**
1. Ještě se mi o tobě zdá, ještě mi nejsi lhostejná,
Ami **Ami/G** **F**
ještě mě budí v noci takový zvláštní pocit,
Dmi **F**
ještě si zouvám boty, abych snad neušpinil
Esdim **E**
naš nový běhoun v síni.

Ami **G**
R: Ještě mi scházíš, ještě jsem nepřivykl,
C C/H **Ami**
že nepřicházíš, že nepřijdeš,
F **E**
že zvonek nezazvoní, dveře se neotevřou,
Ami G C
že prostě jinde s jiným jseš,
E F E **Ami Ami/G F Ami Ami/G F**
ještě mi scházíš, ještě stále mi scházíš.

2. Ještě je na zrcadle dech, mlhavá stopa po tvých rtech
a v každém koutě jako čert kulhavý skřítek Adalbert,
ještě tě piju v kávě a snídám v bílé vece,
ještě jsi ve všech věcech.

R:

Jonatán

Hop Trop

G C G D

1. Když jaro zaťukalo na dveře roku vosumnáctsetšest,
přišel vod řeky chlap, co sem jel jen sám a na svou pěst,
na sobě hrubej pytel vod kafe nosil místo kabátu,
starý osadníci hádali, co k čertu hledá tu.

Emi

R: Byl vazoun děsný síly, co sto šedesát mílí

- se proti proudu dřel, proti proudu dřel,
kam šel, ho všude chválej', že jabloňovou alej
pro všechny vysázel, pro všechny vysázel.

2. Dva měchy, který shodil v kantýně, přivez' na dvou kánoích
a jak v lokálu svý jméno řek', v tu ránu kdekdo ztich',
tam u nás bylo sice nezvyklý, ale každěj časem znal
Jonatána, co k nám jablečný jadýrka vozíval.

R:

3. Když léty unavenej do trávy se svez' a na zem sed',
vopřel se svejma zádama o strom, co právě kvet',
my spát pak nechali ho na místě, kde právě přestal žít,
krásnější pomník nešel by snad vůbec postavit

R:

4. Až jednou nebudete na světě, lidi ať tu po vás maj'
třeba jabka nebo písničku, co si rádi zaspívaj',
třeba jabka nebo písničku, co si rádi zaspívaj'.

Karavana mraků

Karel Kryl

- D** **Hmi**
1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
G **A** **D A7**
pod sluncem sedlo kožený,
D **Hmi**
pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
G **A** **D**
a starý ruce sedřený.
- D7** **G** **A** **Hmi**
R: Dopředu jít s tou karavanou mraků,
G **A** **Hmi**
schovat svou pleš pod stetson dřavý,
Emi **A7** **Hmi** **Emi**
[: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,
Hmi **F#** **Hmi** **A7**
až tam, kde svítí město, město bělavý. :]
- D** **Hmi**
2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
G **A** **D A7**
v tom městě nikdo nezdraví,
D **Hmi**
šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolení
G **A** **D**
a lidi strachem nezdraví.
- D** **Hmi**
3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
G **A** **D A7**
a zákon džungle panuje,
D **Hmi**
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
G **A** **D**
a truhlář rakve hobluje.
- D7** **G** **A** **Hmi**
R: V městě je rád a pro každého práce,
G **A** **Hmi**
buď ještě rád, když huba voněmí,
Emi **A7** **Hmi** **Emi**
[: může tě hřát, že nejsi na voprátce
Hmi **F#** **Hmi** **A7**
nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :]
- 4.=1.
- R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
kde tichej dům a pušky rezavý,
[: orat a sít od rána do soumraku
a nechat zapomenout srdce bolavý. :]

Kdyby se v komnatách

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

- C** **Gmi**
1. K životu na zámku, mám jednu poznámku,
F **C**
Je tu neveselo, je tu truchlivo.
Gmi
V ostatních královstvích, nezní tak málo smích,
F **C**
Není neveselo, není truchlivo.
- C7** **F** **C**
R. Kdyby se v komnatách, běhoun jak hrom natáh,
Dmi **G** **C**
a na něm akrobati, začali kejklovati.
C7 **F** **C**
Kdyby nám v paláci, pištěli dudáci,
Dmi **G** **C**
To by se krásně žilo, to by byl ráj.
2. Kde není muzika, tam srdce utichá,
tam je neveselo, tam je truchlivo.
Chtěla bych dvůr pestrý, kde znějí orchestry,
kde není neveselo, žádné truchlivo.
- R.

Kdyby tady byla taková panenka

Žalman

- C**
1. [: Kdyby tady byla taková panenka,
G7 **C**
která by mě chtěla, :]
F **C**
[: která by mi chtěla syna vychovala,
G7 **C**
přitom pannou byla. :]
2. [: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přitom pannou býti, :]
[: ty by jsi mi musel kolíbkou dělati,
do dřeva netíti. :]
3. [: Kdybych já ti musel kolíbkou dělati,
do dřeva netíti, :]
[: ty bys mi musela košiličku šíti
bez jehel a nití. :]
4. [: Kdybych já ti měla košiličku šíti
bez jehel a nití, :]
[: ty by jsi mně musel žebřík udělati
až k nebeské výši. :]
5. [: Kdybych já ti musel žebřík udělati
až k nebeské výši, :]
[: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
(Ami)
byl by konec všemu. :]

Když jsi smutná

Karel Plíhal

1. Když jsi smutná, tak i kapky deště bolí,
rány se otevřou a naplní se solí,
držím tě za ruku a nemám žádnou záruku,
že nezůstanu o žebrácké holi.
2. Když jsi smutná, tak mi něco ruce sváže,
do mé hlavy mlčky vpochodují stráže,
všechny mé nápady hned zahánějí do řady
a střílí puškou té nejtěžší ráže.
3. Když jsi smutná, tak i sochy v parku brečí,
stromy procitnou a mluví lidskou řečí,
tiše tě konejší, jak umí stromy vezdejší,
[: a náhle jsi víc svoje, nežli něčí ... :]

Knockin' On Heaven's Door

Bob Dylan

G D Am7 Am7
1. Mama take this badge from me
G D C C
I can't use it anymore
G D Am7 Am7
it's getting dark too dark to see
G D C C
feels like I'm knockin' on heaven's door.

G D Am7 Am7
R: Knock knock knockin' on heaven's door
G D C C
knock knock knockin' on heaven's door
G D Am7 Am7
knock knock knockin' on heaven's door
G D C C
knock knock knockin' on heaven's door.

G D Am7 Am7
2. Mama put my guns into the ground
G D C C
I can't shoot them anymore
G D Am7 Am7
that cold black cloud is comin' down
G D C C
feels like I'm knockin' on heaven's door.

R:

Kometa

Jaromír Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G7
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E7
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

Dmi

- R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 C
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami Dmi
o lásce, o zradě, o světě
E E7 Ami
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

Koníčku můj

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

C
Koníčku můj,
F
zastav se, stůj,
C **G**
v lampičce pod vozem dochází lůj.
C **F**
Seno máme, vodu máme,
C **G** **C**
do rána bílého posečkáme.

C **F**
Hvězdná bář se zvolna točí,
C **F**
a když kočí zavře oči,
G
zdá se mu prastarý sen.

Tam kde teče velká řeka,
tam že na něj láska čeká,
oči má modré jak len.

Možná že i tomu koni
krásný sen se hlavou honí,
že na něm sedí sám král.

Až je oba rosa vzbudí,
budou zkřehlí, budou chudí,
potáhnou vozíček dál,
potáhnou dál.

Možná že i tomu koni
krásný sen se hlavou honí,
že na něm sedí sám král.

Až je oba rosa vzbudí,
budou zkřehlí, budou chudí,
potáhnou vozíček dál,
C
potáhnou dál.

Koníčku můj,
zastav se, stůj,
v lampičce pod vozem dochází lůj.

Krajina slepců

Klíč

Dmi F Gmi Dmi C Dmi

1. Hm hm hm ...

Dmi

2. Půlnočním krajem vzhůru had se drápe,

F

slepci jdou, slepý vůdce v čele tápe,

Gmi

přísluví se může skutkem stát,

Dmi

C

Dmi

nejdřív krásný sen, a pak pád.

3. Tam za vodou, tam rostou jitrnice na stromech

a sýr na polích a sudý vína v záhonech,

tak jásej, hraj, křepči ve tmě jako pán,

už ráno dojdem tam, kde je ráj.

Gmi

Dmi

R: Zástupy jdou, slepců najde se vždy dost

F

C

Dmi

a dav chce své vidiny mít,

Gmi

Dmi

pojď, zvedni plášť, a než zlámeš vaz i kost,

F

C

Dmi

můžeš chvíli jak světa pán žít.

4.=2.

5. Noc, keřů pár, skály a stezka vede kolmo vzhůru,

důvěru měj, tvůj vůdce, předák, pán, guru

sám nejlíp ví, kde jsou bučty ve větvích

pak jehňat výkřik a zlý noci smích.

R:

R:

Kvér a flaška ginu

Jiří Suchý, Jiří Šlitr

C **F**
1. Kdysi a kdesi bylo nemilo,
G **C**
minometry metaly a dělo pálilo,
F
pan velitel roty na to nebral ohledy,
G **C**
řek', abych si obul boty a šel na zvědy.

C
R: Vyfasujem kvér a flašku džinu,
G **C**
skrze tmou si tunel vydlabem,
přes Waterloo za Hercegovinu,
G **C**
podél Mississippi až do Ústí nad Labem.

2. I vyšel jsem za malou chvíli směrem k severu,
aby Turci netušili, že je nežeru,
že mám bodák na bodání, pažbu k bušení,
Taliáni nemaj' zdání ani tušení.

R:

3. V zákopech Němci si tiše seděli,
aniž tu neděli o mě něco věděli,
času bylo málo a mě to hnalo tam,
kde se zdálo, že Tatarům hlavu zamotám, jó.

R:

R:

4. Švédové si právě pekli vepřový,
když tu jsem na ně náhle vyběh' ze křoví,
jejich jediná mě střela minula,
a tak jsem tu bitvu v Kentu vyhrál tři-nula.

R:

R: Měl jsem jenom kvér a flašku džinu,
tmou si rádi, kamarádi, tunel vydlabem,
přes Waterloo za Hercegovinu,
podél Mississippi až do Ústí nad Labem.

Rec: Pochodem v bok!

Na bo-bo-bodák!

K nebi! Totiž: k zemi!

Mařenka

Jaromír Nohavica

Hmi **D**
Naplakej Mařenko, počkej na mně,
A **Hmi**
chtěl jsem ti nabídnout svoje rámě.
G **Em**
Čeká nás cesta trnovým houštím,
F# **Hmi**
já svoje Mařenky neopouštím.

Jdu jenom v košili, ty v kabátku,
cestu jsme ztratili hned z počátku.
Blikají dvě hvězdy temnou nocí,
Pánbůh nás zanechal bez pomoci.

Drž se mě za ruku v zimě této,
snadné a lehké nebude to.
Kdo jiný líp to ví, nežli my,
vyhnaní do tmy a do zimy.

Odlétli ptáci, odplula loď,
ty kdo jsi bez viny kamenem hod'.
Pravda a láska ta pro nás není
a kdo se ohlédne, ten zkamení.

Já ženich a ty má nevěsta,
co nás to potkalo na cestách?
Neptej se, stejně ti nepoví,
za stromy dva vlci hladoví.

Dva vlci s jizvami na těle,
z oblohy svržení andělé,
nepoví, mlčí, mají hlad.
Jediný na světě já tě mám rád.

Jediný na světě k tobě praví,
udělám ohýnek z listů trávy.
Až bude plápolat v stromových kůrkách,
já budu Křemílek, ty Vochomůrka.

Vyšplhám větvemi do koruny,
cestu nám osvětlí oko Luny,
přes rokly, výmoly, přes jámy,
půjdeme a milost nad námi.

Přes rokly, výmoly, přes jámy,
půjdeme...

Hmmmmmmmmmmmmmmmmmm

Mezi horami

Čechomor

Gmi F Gmi F Gmi
|: Mezi horami lipka zelená :|
B
|: Zabili Janka
D Gmi
Janíčka, Janka
F Gmi
miesto jelena :|

|: Keď ho zabili zamordovali :|
|: Na jeho hrobě,
Na jeho hrobě
Kříž postavili :|

|: Ej křížu křížu ukřížovaný :|
|: Zde leží Janík,
Janíček Janík
zamordovaný :|

|: Tu šla Anička Plakat Janíčka :|
|: Hned na hrob padla
vjac nevstala
Dobrá Anička. :|

Montgomery

táborové písně

D **G** **Emi**
1. Déšť ti, holka, smáčel vlasy, smáčel vlasy,
A7 **D**
z tvých očí zbyl prázdný kruh,
G **Emi**
kde jsou zbytky tvojí krásy, tvojí krásy,
A7 **D**
to ví dneska snad jen Bůh.

D **G** **Emi**
R: Z celé jižní eskadrony, eskadrony
A7 **D**
nezbyl ani jeden muž,
G **Emi**
v Montgomery bijou zvony, bijou zvony,
A7 **D**
déšť ti smejvá ze rtů růž.

2. Na kopečku v prachu cesty, v prachu cesty
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty, od nevěsty,
ale ruka leží dál.

R:

3. Tvář má zšedivělou strachem, no vážně strachem,
zbylo v ní pár těžkejch chvil,
proužek krve stéká prachem, stéká prachem,
déšť mu slepil vlas jak jíl.

R:

4. Déšť ti šeptá jeho jméno, jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život, víc než život,
to ti nikdy nepoví.

R:

Mravenčí ukolébavka

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

C **G**
Slunce šlo spát
F **G**
za hromádku klád
C **Ami** **G**
na nebi hvězdy klíčí.
C **G** **F** **G**
Už nepracuj, mravenečku můj,
C **G** **C**
schovej se do jehličí.

Slunce šlo spát
za hromádku klád
na nebi hvězdy klíčí.
Už nepracuj, mravenečku můj,
schovej se do jehličí.

C **F** **C** **G**
R: Máš nožičky uběhané,
C **F** **G**
den byl tak těžký.
C **F** **C** **G**
Pojď, lůžko máš odestlané
C **F** **C**
v plátku od macešky.

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlama ho hladí.

R: Máš nožičky ...

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlama ho hladí.

Mrtvej vlak

Hoboes

Ami **Dmi** **Ami**
1. Znáš tu trať, co jezdit po ní je tak zrovna k zbláznění,
Dmi **E7**
v semaforu místo lampy svítěj' kosti zkřížený,
Dmi **F** **E7**
pták tam zpívat zapomněl a vítr jenom v drátech zní,
Ami **Dmi** **Ami**
jednou za rok touhle tratí zaduní vlak pohřební.

2. Po koleji rezavý, tam, kde jsou mosty zřícený,
bez páry a bez píšťaly, kotle dávno studený,
nikdo lístky neprohlíží, s brzdou je to zrovna tak,
s pavučinou místo kouře jede nocí mrtvej vlak.

Dmi **F7** **Ami** **Cdim**
R: Mrtvej vlak, mrtvej vlak nedrží jízdní řád,
Ami **Cdim** **E7** **Ami**
dálku máš přece rád, nasedat,
Dmi **F7** **Ami** **Cdim**
neměj strach, ve skalách zaduní mrtvej vlak,
Ami **Cdim** **Ami**
chceš mít klid, máš ho mít, už jede vlak.

3. V životě jsi neměl prachy, zato jsi měl řádnej pech,
kamarádi pochcípali v sakra nízkých tunelech,
že jsi zůstal sám a že jsi jenom hobo ubohej,
zasloužíš si za to všechno aspoň funus fajnověj.

4. Jednou vlezeš pod vagón a budeš to mít hotový,
kam jsi tímhle vlakem odjel, nikdo už se nedoví,
slunce tady nevychází, cesty zpátky nevedou,
dábel veksl přehodí a šraňky zvedne za tebou.

Ami
R: + už jede vlak, už jede vlak ...

Námořnická

Karel Plíhal

D **G**
1. Maličkový námořník v krabičce od mýdla
D **A7** **D**
vydal se napříč vanou,
G
bez mapy, buzoly, vesel a kormidla
D **A7** **D**
pluje za krásnou Janou.
F#mi7 **Hmi7** **F#mi7** **Hmi7**

R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
E **A7**
lákají odvážné kluky,
D **G**
snad právě na něho štěstí se usměje,
D **A7** **D**
cíl má už na dosah ruky.

2. Maličkový námořník v krabičce od mýdla
zpocený tričko si svlíká,
moře je neklidný, Jana je nastydlá,
kašle a loďkou to smýká.

R:

3. Maličkový námořník s vlnami zápasí,
polyká mýdlovou pěnu,
loďka se potápí, v takovémto počasí
je těžké dobývat ženu.

R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
čekají na další kluky,
maličkový námořník i študák z koleje
mají cíl na dosah ruky.

Nelituj

Žalman

G Ami G C G Ami G

G

C

D

G Ami G C

1. Kdo se chudej narodil, tak mohlo to bejt horší, nelituj,

G

C

D

G Ami G C

pár důchodek prochodil a nejmíň tucet projdem, nelituj,

Emi

D

žlutej anděl přistaví nám vůz,

C

G

ten den zbyde v ulicích tichý blues,

C

D

G

vydáme se hledat slunce bez peněz a darů, nelituj.

Emi

D

C

Ami

R: Nejsme přeci žádná lůza, co na vlastní kůži růži má vyšitou,

D

C

G D

z obehraných slov a díků ke hmatníku ruku přibitou,

Emi

D

C

Ami

nastavíme dešti tváře, ať se stoky vrásek nasytí, nasytí,

D

C

G

to se ale bláznům stává, když se jim zdá sen o přežití.

2. Komu dál voní pot z koní, nikdy nebyl v sedle, nelituj,
zdá se mu to, co nám vloni: svět se trochu zmenšil, nelituj,
místa, která zbyla někde v nás,
bez pořadníků jsou a budou zas,
volná místa divnejch ptáků, co se slétaj', když ztratí svůj
hlas.

R:

3. Kdo máš na svém kontě jenom šťastný konce svých cest, nelitu
j,

G

Ami G C G Ami G

třeba potkáš to své slunce ...

capo 3

- Ami** **Dmi** **Ami**
1. Přivedl jsem domů Božce nádherného nosorožce,
Dmi Ami Esdim E7
originál nosorožce, koupil jsem ho v hospodě.
Ami Dmi Ami
Za dva rummy a dvě vodky připadal mi velmi krotký,
Dmi Ami E7 Ami
pošlapal mi polobotky, ale jinak v pohodě.
Dmi Ami E7 Ami
Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže,
Dmi Ami Esdim E7
při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce.
Ami Dmi Ami
Vznikly větší potíže, když Božena v negližé,
Dmi Ami Esdim(E7) E7 (Ami)
když Božena v negližé řvala, že ho nechce.
2. Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla: padej, sbohem,
zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
Co nevidím - souseď, jak táhne domů medvěda,
originál medvěda, tuším značky grizzly.
Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
a zamčela a truceje, tak si to taky slízli.
- Ami Dmi Ami**
3. Tak tu sedím se souseďem, s nosorožcem a s medvědem,
Dmi Ami E7 Ami
nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

O balónu

Bratři Ebenové

D A G D
1. Jsou věci, který člověk nepochopí,
Hmi Emi7 A
tak třeba například ty rádiový vlny,
D A G D
ve vzduchu po nich není ani stopy,
Hmi Emi7 A
a přitom všude kolem je to vlastně plný,
Emi7 A
anebo balón: přece když to lítá,
Emi7 A
člověk by uvnitř čekal náký zařízení,
D A G D
řekněme vrtuli, co by tam byla skrytá,
Hmi Emi7 A
jenže v tý kouli nic, ale lautr nic není.
G6 Emi Hmi Emi

R: A přitom vzhůru, nese tě to vzhůru,
D6
nedá se to nahmatat ani změřit,
G6 Emi Hmi Emi
vzhůru, nese tě to vzhůru,
D6
nezbývá nic jiného, nežli věřit,
D A G D
že když odhodíš všechny pytle s pískem
A G D
a nažhaviš všechny hořáky,
G6 Emi Hmi Emi D6
[: vzhůru, že poletíš vzhůru, až nad mraky. :]

2. A tak má každý balón svoji duši,
duši neviditelnou, co ho nese vzhůru,
dál mi to rozebírat nepřisluší,
na to jsou odborníci nahoře na kůru,
a když má duši balón, mám ji taky,
a ta mi poskytuje jedinečnou šanci,
že kdybych odhodil ty saky-paky,
tak bych se vznášet moh' se stejnou elegancí.

R: Vzhůru, nese tě to vzhůru,
nedá se to nahmatat ani změřit,
vzhůru, nese tě to vzhůru,
nezbývá nic jiného, nežli věřit,
že když odhodíš všechna závaží
a nažhaviš srdce hořáky,
[: vzhůru, že poletíš vzhůru, až nad mraky. :]

O písniče

Karel Plíhal

- G** **D**
1. Přišla na svět jednou k ránu za pomoci dvou-tří sklenek,
G **D** **F**
sešit místo povijanu, sací papír místo plenek,
G **D**
žádné vroucí blahopřání, žádné slzy dojetí,
Emi **C** **D** **G**
tak se píseň narodila a usnula vzápětí.
2. Vyspala se do růžova, potom básník s něhou táty
vymyl všechna hloupá slova, z akordů jí ušil šaty,
potom ji vzal na procházku, aby lépe zvykla si
na svět, který mění masku stejně jako počasí.
3. Dováděla jako štěně, bezelstně a rozjíveně,
v lidských duších jako v jarních zahradách,
prohrabala všechny kouty, zaštekala na mrzouty
a mladým starcům zase teklo mlíko po bradách.
4. Píseň rostla jako z vody, živila ji slova díků,
přišel podzim a s ním svody všemohoucích zahradníků,
tito páni, jinak hluší, řekli, že by mohla se
v zájmu zahrad lidských duší píseň nahrát v rozhlase.
5. Chce to jenom drobné změny, zahrady, byť stále menší,
musí býti oploceny, opatřeny zámkem zvenčí,
píseň tato příliš vnáší do zahrádek zase to,
co tam potom bujně raší, ač nebylo zaseto.
6. Chybovati, to je lidské, úpravičky kosmetické
básníkovi a té jeho písni jenom prospějí,
nejspíš bude chvilku proti, dokud se sám neoplotí,
k tomu všichni dřív či pozdějš ještě rádi dospějí.
7. Pak ji svlíkli do půl těla, zkoumali ji celí lační,
chuderka se zimou chvěla cestou na sál operační,
nebyla to žádná práce, vzít jí srdce a půl plic,
vůbec žádné komplikace, vlastně vůbec, vůbec nic.
8. Vyhnali ji pětkrát denně zase řídit jako štěně,
aby se jim jejich vzorná péče trošku splatila,
belhala se podél plotů od Prahy po Dolní Lhotu
a pak se kdesi mezi lesy navždy ztratila.
9. A básník denně brečí k ránu za pomoci dvou-tří sklenek,
píše už jen, co má v plánu pro dav mladších dorostenek,
a čas, běžec dlouhých tratí, uběhl pár koleček,
[: básníkovi dobře platí, postavil si domeček. :]

Odjíždím

Hoboes

Emi Ami D G
1. Zas žloutne zem a stromy svlíkaj' listí,
Ami Emi F# H
rána jsou kalný a slunce nezná stín,
Emi Ami D G
blíží se den, kdy nejste si moc jistý,
Ami Emi H E
až vlak zahouká, že nevodjedete s ním.

E A
R: Odjíždím a za sebou mám babí léto,
H7 E
odjíždím a barvy sbírám do vočí,
E7 A
odjíždím a vůbec nevím, k čemu je to,
H7 E
odjíždím, a nikdo se nevotočí,
E7 A
odjíždím a nemám ani zdání,
H7 A E
co je tam, kam supí ten můj vlak,
E7 A
odjíždím a mám jediný přání,
H7 E Emi
vrátit se zas zpátky jak na jaře pták.

2. Vlak nečeká na slunce zimomřivý,
šátek je bílej a holka nezná pláč,
pár drsnejch slov, a všechno je hned jiný,
kouř z cigaret, a je z tebe zas rváč.

R: Odjíždím ...

3. Rok chodí sám jak barvy v kalendáři,
má noci chladný a sem-tam bílej den,
jak starej strom nosí počasí v tváři,
léto je pryč a jaro za rohem.

R: Odjíždím ...

R: Odjíždím ...

H7 E
vrátit se zas zpátky jak na jaře pták,
D Es E D Es E D Es E
odjíždím, odjíždím, odjíždím,
D Es E D Es E D Es E
odjíždím, odjíždím, odjíždím ...

Omnia vincit Amor

Klíč

- C G Ami Emi F G Ami C G Ami Emi F G Ami**
Ami G Ami
1. Šel pocestný kol hospodských zdí,
C G C
přisedl k nám a lokálem zní
Dmi Ami G
pozdrav jak svaté přikázání:
Ami G Ami
omnia vincit Amor.
 2. "Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
omnia vincit Amor."
C G Ami
 - R: Zlaťák pálí, nesleví nic,
C G C
šťěstí v lásce znamená víc,
Dmi C G E7
všechny pány ať vezme ďas!
Ami G Ami
Omnia vincit Amor.
 3. "Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč,
omnia vincit Amor.
 4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
omnia vincit Amor."
R:
 5. "Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý:"Pochopíš sám
omnia vincit Amor - všechno přemáhá láska."
R:
 6. "Teď s novou vírou obcházím svět,
má hlava zšedla pod tíhou let,
každého zdravím větou všech vět:
omnia vincit Amor, omnia vincit Amor ..."

Panenka

Poutníci

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
ani pouťovou panenku nezanechal.

R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

Petěrburg

Jaromír Nohavica

Ami **F** **E** **Ami**
1. Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, padá na mě žal,
F **E** **Ami**
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba, kterou jsem mu dal

C **Dmi** **E**
R: [: Lásku moji kníže Igor si bere,
F **Esdim** **H7** **E**
nad sklenkou vodky hraju si s revolverem,
Ami **F** **E** **Ami**
havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral. :]

2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
moje duše, široširá stepi, máš na kahánku.

R: [: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku :]

- Ami D G E7**
1. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
Dmi E7 Ami G C
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
Dmi G
[: ani vodu nepřeliješ sítem,
C Emi Ami
někdy je strašně málo chtít,
Dmi E7 Ami G (E7) C (Ami)
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou. :]
2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
zdá se, že nemíniš mě vážně brát.
[: kolik času nám to ještě schází,
nebo je všechno dávno pryč,
(F)
a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]
3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
vím, že se leccos těžko obchází,
[: radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :]
4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou ...

Píseň, co mě učil listopad

Wabi Daněk

capo 2

G C G C
1. Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
G Hmi Ami D7
málokdy si nechám něco zdát,
C G G/F# Emi C
doma nemám stání už od jarního tání,
F G
cítím, že se blíží listopad.

F C G
R: Listopadový písni od léta už slýchám,
Ami C G
vítr ledový přinesl je k nám,
F C G
tak mě nečekej, dneska nikam nespíchám,
Ami C G
listopadový písni naslouchám.

2. Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
k zemi padá zlatý vodopád,
pod nohama cinká to poztrácené listí,
vím, že právě zpívá listopad.

R:

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
co mě nutí do zpěvu se dát,
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
píseň, co mě učil listopad.

R:

Pohár a kalich

Klíč

Emi **D** **G** **D** **Emi**
1. Zvedněte poháry, pánové, už jen poslední přípitek zbývá,
D **G** **D** **G**
pohledte, nad polem Špitálským vrcholek roubení skrývá,
D **Emi**
[: za chvíli zbyde tam popel a tráva,
D **Emi**
nás čeká vítězství, bohatství, sláva. :]

2. Ryšavý panovník jen se smál, sruby prý dobře se boří,
palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří,
[: ta malá země už nemá co získat,
teď bude tancovat, jak budem pískat. :]

Ami **D** **G**
R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
Ami **D** **H7** **Ami G Emi C H7 Emi**
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál, hm ...,
D **Emi** **D** **Emi**
zvedněte poháry, pánové, večer z kalichu budeme pít.

3. Nad sruby korouhev zavlála, to však neznačí, že je tam sláva
všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává,
[: ve znaku kalich, v kalichu víra,
jen pravda vítězí, v pravdě je síla. :]

4. "Modli se, pracuj a poslouchej," kázali po celá léta,
Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa,
[: být rovný s rovnými, muž jako žena,
dávat všem věcem ta pravá jména. :]

5. Do ticha zazněla přísaha - ani krok z tohoto místa,
se zbraní každý vyčkává, dobře ví, co se chystá,
[: nad nimi stojí muž, přes oko páska,
slyšet je dunění a dřevo praská. :]

Ami **D** **G**
R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
Ami **D** **H7**
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál:
Ami **G** **Emi C** **H7 Emi**
Kdož sú boží bojovníci a zákona jeho,
C **Ami** **D G**
prostež od Boha pomoci a úfajte v něho ...

Potulní kejklíři

Jaromír Nohavica

Ami **Emi** **Ami Emi**
1. Potulní kejklíři jdou zasněženou plání,
Ami **Emi** **Ami Emi**
v obitém talíři vaří vítr ke snídani,
C **G**
s cvičenou opičkou na rameni,
Ami Dmi G C E7
životem malinko unaveni,
Ami **Emi** **Ami Emi Ami Emi**
potulní kejklíři jdou bílou plání.

2. V kovárně na kraji vsi všechen sníh už ztál,
dobrý kovář odžene psy a pozve je dál,
sláma je postelí i peřinou
a oni jeden k druhému se přivinou
a zítra na návsi začíná candrbál.
Ami **Emi** **Ami Emi Ami Emi C G**

R: Kejklíři, kejklíři jdou.

3. Po schodech kostela poskakuje míč,
muž s tváří anděla ohýbá železnou tyč
a krásná dívka jménem Marína
zatančí tanec pohanského bůžka Odina
a zítra po polednách budou zase pryč.

4. Vozíček z lipových dřev po hlíně drkotá,
červená nepokojná krev je erbem života,
všechno, co chceme, leží před námi
za devatero poli, devatero řekami,
nad zimní krajinou slunce blikotá.

R:

R:

R:

Pravda a Lež

Jaromír Nohavica

- Ami** **Dmi**
1. Šla Pravda světem a na chudý duchem se smála,
E **Ami**
pro blahoslavený navlíkla honosný šat,
A7 **Dmi**
v zákoutí špinavým drzá Lež ve stínu stála,
E **Ami**
ta Pravdu pozvala k sobě přenocovat,
G **C**
a Pravda znavená usnula, jen co si sedla,
A7 **Dmi**
ze sna se culila, naivka důvěřivá,
Ami
jen oči zavřela, už se Lež z postele zvedla
E **Ami**
a začla si pokradmu zkoušet ten její háv.
2. S Pravdou mi můžete leda tak políbit záda,
ženská je ženská, tak jakýpak cavyky s ní,
kdopak tu rozpozná, která je Lež, která Pravda,
až budou obě dvě donaha vysvlečený,
na její blůzu si její brož fešácky připla,
pod paži stříkla si jejím dezodorem,
peníze, doklady, hodinky, všechno jí štípla,
odplivla, odporně zaklela, vypadla ven.
3. K ránu až zjistila Pravda, co všechno jí schází,
před zrcadlem se pak notně podivila:
někdo už odněkud donesl hrst černých sazí,
aby se ta čistá Pravda tak nelišila,
Pravda se smála, že na ni kameny hází:
"Vždyť Lež je to všechno a Lež taky můj šaty má,"
blahoslavení s ní protokol sepsali rázem,
byla to rozmluva dost málo přívětivá.
4. Vyfásla pokutu a ještě mohla bejt ráda,
ostatně cizí šmouhy přišili jí,
nějaká mrcha tu tvrdí, že je prej Pravda
a zatím se potlouká nahá a ve škarpě spí,
Pravda se brání a přiznat se nechce,
to máš, holka, marný, jak chceš se dušuj a křič,
Lež zatím, potvora, ukradla vzrostlýho hřebce
a dlouhý a pěstěný nohy ji odnesly pryč.
5. Leckterý hlupák se dodneška o Pravdu hádá,
pravdy se ovšem v těch řečičkách nedobereš,
jistě, že ve světě nakonec zvítězí Pravda,
ale až dokáže to, co dokáže Lež,
často je k mání vodky jen půl litru na tři
a ani nevíš, s kým dneska přenocuješ,
někdo tě vysvlíkne, řeknou ti, že ti to patří,
a dřív, než se naděješ, nosí tvé kalhoty,
a dřív, než se naděješ, nosí tvé hodinky,
a dřív, než se naděješ, jede na tvém koni Lež.

Proklatej vůz

Greenhorns

C **G7** **Ami** **F** **Emi** **G7**
1. Čtyři (jen tři) (jen dvě) bytelný kola má náš proklatej vůz,
C **F** **C** **G7** **C** **F** **C** **G7**
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
C **F** **Fmi** **C** **F** **C**
a tak zpívej o Santa Cruz.

F **C**
R: Polykej whisky a zvířenej prach,
G7 **C**
nesmí nás porazit strach,
F **C**
až přejedem támhleten pískovej plát,
D7 **G** **C**
pak nemusíš se už rudochů bát.

Rec: matka: "Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!"
otec: "Zalez zpátky do vozu, ženo!"

2.= 1.

R:

Rec: syn: "Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!"
otec: "Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!"

3.= 1.

R:

Rec: děd: "Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!"
otec: "Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!"

4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Rec: matka: "Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!"
otec: "Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!"

5. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Rec: Indiáni!!! (pokřik)

Proměny

Čechomor

Ami G C
Darmo sa ty trápíš můj milý synečku
E Ami
nenosím ja tebe nenosím v srdéčku
G C G C Dmi E Ami
A já tvoja ne bu du ani jednu hodinu

Copak sobě myslíš má milá panenka
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám malú veverečku
a uskočím tobě z dubu na jedličku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma takú sekéřečku
ona mi podetne dubek i jedličku
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám tú malú rybičku
a já ti uplynu preč po Dunajíčku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma takovou udičku
co na ni ulovím kdejakú rybičku
A ty přece budeš má lebo mi tě Pán Bůh dá

Ami F C F C G Ami F C F C G

A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskou stranu
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma starodávnú kušu
co ona vystřelí všeckým vranám dušu
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A sú u nás doma takoví hvězdáři
co vypočítajú hvězdičky na nebi
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

Ami F C F C G Ami F C F C G

Přijela jsem v cadillacu

Žalman

- G** **Ami D**
1. Přijela jsem v cadillacu
Emi C **Hmi**
s mlhou v očích probdělých rán
Ami G
a s povzdechem ranních vlaků,
Hmi C G
řekla: můj cit je vyprodán.
2. Já z vesnice stál jsem jak sloup,
já z vesnice a od koní,
a toužil moc ji obejmout,
než desátá nám zazvoní.
- G** **Ami D**
R: Nad krajinou čertovskej smích,
Emi C **Hmi**
nad krajinou se spoustou rýh,
Ami G
vychází den pokojem mým,
Ami C G
ujíždíte na plný plyn.
3. Ten den byl náš nedělní čas,
voňavej vzduch trav na mezích,
seno v lukách a drobnej špás
jistě by stál i za ten hřích.
4. S vámi, slečno z cadillacu
s mlhou v očích probdělých dní,
však s povzdechem ranních vlaků,
odjedete, až zevšedním.
- R:
- 5.=1.

Přítel

Jaromír Nohavica

1. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas,
táhlo nám na dvacet a slunko bylo v nás,
vrabci nám jedli z ruky, život šel bez záruky,
ale taky bez příkras.
2. Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět,
zdál se nám opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání plnila se na počkání
anebo rovnou hned.
- R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj jediný příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, jsem tady sám.
3. Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
jó, tehdy, nebýt tebe, tak z mých dvanácti žeber
nezůstalo příliš moc.
4. Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas,
jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy, vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší,
no a co, vem to ďas.
- R: ... kde je ti konec, můj nejlepší příteli,
... sám, sám, sám, peru se teď sám.
5. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
a my dva jako jeden ze starých reprobden
přes moře jak přes potok.
6. Tvůj děda říkal: ono se to uklidní,
měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
a byla velká voda, vzala nám, co jí kdo dal,
a tobě i to poslední.
- R: ... kde je ti konec, můj bývalý příteli,
... sám, sám, sám, zpívám tu teď sám.
7. Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
jenom mi netvrď, že tě život naučil,
člověk, to není páčka, kterou si, kdo chce, mačká,
to už jsem dávno pochopil.
8. A taky vím, že srdce rukou nechytím,
jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi
společný slunko nesvítí.
- R: ... kde je ti konec, můj jediný příteli,
... sám, sám, sám, jsem tady sám.

Ráda se miluje

Karel Plíhal

Ami **G** **C** **F** **Emi** **Ami**
R: Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,
 G **C** **F** **Emi** **Ami**
vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

F **C** **F** **C** **E**
1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku
 Ami **G** **C** **F** **Emi** **Ami**
a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.

R:

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

R:

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.

R:

Rána v trávě

Žalman

Ami **G** **Ami** **G**
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami **G** **Ami** **Emi** **Ami**
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
Ami **G** **Ami** **G**
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami **G** **Ami** **Emi** **Ami**
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

C **G** **F** **C**
1. Poznal Moravěнку krásnou
Ami **G** **C**
a vínečko ze zlata,
G **F** **C**
v Čechách slávu muzikantů
Ami **Emi** **Ami**
umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila:
to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses' jindy narodit.

Ami **Emi** **Ami**
R: + [: před sebou sta sáhů ... :]

Ráno bylo stejný

Nezmaři

G **Hmi** **D**
1. Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
Ami **D** **G**
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý,
Emi **D**
a tý holce v sáčku řek': "Dobrýtro, miláčku,
C **G** **E7** **Ami D7** **G**
podívej se do dále, uvidíš dvě smutný koleje na silnici."

2. Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
ospalí a nudní byli po flámu,
kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
dívali se do dále, viděli dvě smutný koleje na silnici.

D **C** **G C G**
R: Ráno bylo stejný, nesváteční,
D **C** **G C G**
na tvářích počasí proměnlivý,
D **C** **G**
rádio hlásilo: na blatech svítá,
E7 **Ami7 D7 G**
každej byl tak trochu sám, hm.

3. Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít,
koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje na silnici.

R:

Rehradice

Vlasta Redl

Gmi **F** **B**
A te Rehradice na pěkný rovině
C **Dmi Gmi C** **F**
Teče tam voděnka dolů po dědině
Cmi Dmi **Gmi**
Je pěkná, je čistá

A po tej voděnce drobný rebé skáčó
Pověz mi má milá, proč tvý oči pláčó
Tak smutně, žalostně

Pláčó oné pláčó šohajó po tebé
Že sme sa dostali daleko vod sebe
Daleko vod sebe

Proč by neplakaly, když srdénko bolí
Musijó zaplakat šohajovi kvůli
Šohajovi kvůli.

A te Rehradice na pěkný rovině
Teče tam voděnka dolů po dědině
Je pěkná, je čistá.

Rosa na kolejích

Wabi Daněk

C **F6 Fis6 G6** **C**
1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
 F6 Fis6 G6 **C**
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
 F6 **G6** **Ami** **Cdim**
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
 F6 Fis6 G6 **C**
podivnej pták, pták nebo mrak.

C **F6** **G6** **C**
R: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
 F6 **G6** **C**
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
 F6 **G6** **C**
telegrafní dráty hrajou ti už léta
 F6 Fis6 G6 Fis6 F6 C
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
 C **F6 Fis6 G6 Fis6 F6 C**
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkej', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

Salome

Karel Kryl

- Ami C**
1. Něžná i proradná, krutá i bezradná,
G
plamen i červánek, ďábel i beránek,
E
cukr i sůl,
Ami C
u vůně hřebíčku, u rytmu střevíčků
G
císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil
E
království půl.
Ami E Ami
R: Salome, noc už je na sklonku,
C
Salome, podobnas' úponku,
G
podobna kytaře pro svého vladaře,
E
Salome, tančíš.
R: Salome, stáli už Křtitele,
Salome, usměj se vesele,
točíš se ve víru, ústa jak upíru
Ami C F E Ami C E
krví ti planou, Salome, la la la ...
2. Noci už ubývá, císař se usmívá,
pokojně mohu žít, všeho lze použít
pro dobrý stát,
možná ho napadlo prastaré říkadlo:
dějiny když tvoří se, pro hlavy na míse
nemá se štkát.
R: Salome, netanči, nechceš-li,
Salome, hosté už odešli,
jenom roj komárů dopíjí z pohárů
krůpěje vína.
R: Salome, trochu jsi pobledla,
Salome, v koutku jsi usedla,
víčka máš šedivá, nikdo se nedívá,
Ami E Ami C G E Ami
Salome! Pláčeš ...? La la la ...

Sarajevo

Jaromír Nohavica

Emi **Ami/F#**
1. Přes haličské pláně vane vítr zlý,
H7 **Emi H7 Emi**
to málo, co jsme měli, nám vody sebraly,
Ami/F#
jako tažní ptáci, jako rorýsi
H7 **Emi H7 Emi**
letíme nad zemí, dva modré dopisy.

Emi **Ami**
R: Ještě hoří oheň a praská dřevo,
D7/F# **G H7**
ale už je čas jít spát,
Emi **Ami**
tamhle za kopcem je Sarajevo,
H7 **Emi**
tam budeme se zítra ráno brát.

2. Farář v kostele nás sváže navěky,
věnec tamaryšku pak hodí do řeky,
voda popluje zpátky do moře,
my dva tady dole a nebe nahoře.

R: Ještě...

3. Já postavím ti dům z bílého kamení,
dubovými prkny on bude roubený,
aby každý věděl, že jsem tě měl rád,
postavím ho pevný, navěky bude stát.

R. Ještě...
hmmmm...

Sbohem, galánečko

Vlasta Redl

- G** **Emi** **Ami** **D7 G A7**
1. Sbohem, galánečko, já už musím jítí,
D **Hmi** **Emi** **A7 D**
sbohem, galánečko, já už musím jítí,
Ami **D** **G** **Ami D7 G** **Ami D7 G**
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití,
Ami **D** **G** **C D7 G** **Emi** **Ami D7 G**
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití.
2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :]
[: [: kyselé vínečko :] podalas' mně v džbánu. :]
3. [: Ač bylo kyselé, přecaj sem sa opil, :]
[: [: eště včil sa stydím, :] co sem všecko tropil. :]
4. [: Ale sa něhněvám, žes' mňa ošidila, :]
[: [: to ta moja žízeň, :] ta to zavinila. :]

Severní vítr

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

C **Ami**
1. Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou,
F **C**
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

Ami **F**
Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne
G7 **C**
a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

C **C7** **F**
R: Severní vítr je krutý,
C **G7**
počítej, láska má, s tím,
C **C7** **F**
k nohám Ti dám zlaté pruty
C **G7** **C**
nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář.

R: Severní vítr je ...

Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami
Lalalalalálala lalalalalálála
lalalalalalalálá,
lalalalalálala lalalalalálála
lalalalalalálala.

Ami E Ami
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E Ami
horko a sváteční šaty, vřava a zpcený tváře,
E Ami
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E Ami
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmi Ami
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E Ami
nechte mě příjemně snít,
Dmi Ami
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E Ami
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká...

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká...

Stodoly

Jaromír Nohavica

G

1. Za kopci hořely stodoly,
havrani kroužili nad poli,
Ami C G
stařenky smály se do dlaní,
Ami C G
navěky jsme spolu svázaní.
2. Na seně stébla nás píchala,
oblaka zrychleně dýchala,
rozpálen sladkými přísliby
oči zavřel jsem, abych tě políbil.
3. Kristus pán sekerou tesaný
díval se z božích muk na stráni,
svatou mši sloužili v kostele
a mé tělo stalo se tvým tělem.
4. Křičel jsem, lásko má, na hory, na doly,
až jsem vyplašil ony havrany v údolí,
vylétli, jako když vystřelí,
a pak pod nebem stali se bílými anděly,
G
pod nebem bílými anděly ...

Škrábej

Hop Trop

Emi

1. Trojstěžníku plachty k rozervání napnutý,

G

třináctej den je to s náma nějaký nahnutý,

D

Emi

smůlu táhnem za kormidlem s sebou po vlnách,
my lodníci jsme na tom nejhůř, vím to na tudy,

G

pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,

D

Emi

bocman vříská, nejradši bych po krku mu sáh'.

Emi

C

R: Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou bílý!

Emi

C

Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej' bejt!

Emi

C

Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli:

Emi

D

Emi

D

Emi

D

Emi

nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou!

2. Bez vody jsme všichni skoro žízní leknutý,

nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,

stejně každej den jeden z nás končí na marách,

čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,

ze kterého máme teď ty záda vohnutý,

chcem bejt rovný, až do pekla překročíme práh.

R:

1. Špína je velmi relativní pojem,
někdo je čistej, i když páchne třeba hnojem.
Někomu nepomůžou mejdla ani louhy,
kam sáhne, všude dělá černý šmouhy.
2. Čistej i špinavej se potkáváme denně,
čistej i špinavej si denně ruku podá.
Bojím se špíny, proto žiju v karanténě,
ač spousta pochybností ve mně hlodá.
3. Bojím se nákazy, či nechci kazit druhý,
jsem ještě čistej, nebo už mám v duši skládku?
Tak hledím na papír a vztekle lámu tuhy,
nejspíš to vezmu pěkně od začátku.
4. Člověk se narodí, je voňavej a čistej,
plínky se vyvaří a zbytek spraví olej,
proto je malej člověk sám sebou tak jistej
a velcí, ti si na něj nedovolej'.
5. Jen trošku vyroste, tak překvapeně zjistí,
že na tom nejhůř budou právě lidé čistí.
Kdekdo je pošpiní a pak si ruce meje
a špína v duši, ta se hravě skreje.
6. A proto začíná žít podle těchto zásad,
pochopí, kdy je třeba truchlit, a kdy jásat.
A čistou pravdu denně krmí hrstí mouru,
aby se lépe vešla do žentouru.
7. Čistej i špinavej se koupáme a mejem,
ve vanách zbyde po všech stejně kalná voda.
Ty sračky překryjeme drahým intimsprayem
[: a každej každému zas ruku podá. :]

Tak už mi má holka mává

Hoboes

Emi D C Emi
1. Posledních pár minut zbejvá jen,
D A Emi
máš teplou dlaň, už se stmívá,
D C Emi
těžký je říct, že se končí den,
D A C E
vlak poslední vagón mívá.

G F D
R: Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,
Emi C A7 D7
život jde dál, to se stává, já to vím,
G F D
tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,
Emi
tak jed', jed', jed', tak jed', jed', jed',
tak jed', jed', jed', tak jed'.

Emi D C Emi
2. Koleje jsou cejchem loučení,
D A Emi
holkám se ve vočích střádá,
D C Emi
smutek je šátek osamění,
D A C E
co mužskejm na cestu mává.

R:

Emi D C Emi
3. Za zády zůstal mi pláč a smích
D A Emi
do tmy se můj vlak teď řítí
D C Emi
zmizela holka jak loňskej sníh
D A C E
a světla měst v dálce svítí.

R:

Tereza - Osamělý město

Hoboes

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
můj džíp se vracel, jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má
a stáj že svýho koně nepozná.

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R:

3. Do prázdnějch beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčící.

R:

Toulavej

Vojta Kidák Tomáško

- Ami** **G** **Ami** **E**
1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj
Ami **G** **F** **Ami**
Ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj toulavej
2. Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí, je mu hej
Tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá toulavej
- F** **G** **G7** **C**
R: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát
F **G** **F**
na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem
G **Ami**
zapomněl hrát, zapomněl hrát
3. Někdy v noci je mi smutno, často bývám doma zlej
Malá daň za vaše umí, kterou splácí toulavej
4. Každěj měsíc jiná štace, čekáš kam tě uložej
Je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně toulavej
- R: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát
na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem
zapomněl hrát, zapomněl hrát
5. Víím, že jednou někdo přijde, tiše pískne, no tak jdem
Známí kluci ruku stisknou, řeknou víítej, toulavej
6. Budou hvězdy jako tenkrát až tě v očích zabořej
Celou noc jim bude zpívat jeden blázen toulavej
- R: Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát
vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy
si vzpomenu rád, vzpomenu rád
7. = 1.

Tramp

Jaromír Nohavica

C **G** **F** **C**
Poněvadž nemám kanady a neznám písňě s FAM
F **C** **G** **C**
hó hó hó a neznám písňě s FAM
vyloučili mě z osady že prý jsem houby tramp
hó hó hó že prý jsem houby tramp
Napsali si do cancáku jen ať to každý ví
hó hó hó jen ať to každý ví
vyloučený z řad čundráků ten frajer libový
hó hó hó ten frajer libový

C **G** **Ami** **F** **C** **G**
C **G**
R: A já jsem ostuda traperů já mám rád operu, já mám rád jazz,
rock
C **G** **Ami** **F** **C** **G**
C **C7**
chodím po světě bez nože, to prý se nemůže, to prý jsem cvok
F **C** **D7** **G**
já jsem nikdy neplul na šífu a všem šerifům jsem říkal pane,
pane
C **G** **Ami** **F** **C** **G** **C**
já jsem ostuda trempů, já když chlempu tak v autokempu

A povídal mi frajer Joe jen žádný legrácky
hó hó hó jen žádný legrácky
a jinak chytneš na banjo čestný čundrácký
hó hó hó a čestný čundrácký
a prý se můžu vrátit zpět až dám se do cajku
hó hó hó až dám se do cajku
a odříkám jim nazpamět akordy na vlajku
hó hó hó akordy na vlajku

R:

A tak teď chodím po světě a mám zaracha
hó hó hó a mám zaracha
na vandr chodím k Markétě a dávám si bacha
hó hó hó a dávám si bacha
dokud' se tramské úřady nepoučí z chyb
hó hó hó a nepoučí z chyb
zpívám si to svý nevadí a zase bude líp
hó hó hó a zase bude líp

R:

A já jsem ostuda traperů já mám rád operu,
já mám rád rock, rock
.... v tempu

Tramprská

Bratři Ebenové

Dmi

Mlhavým ránem bosi jdou, kanady vržou na nohou

G Dmi

a dálka tolik vzdálená je blízká,
město jsi nechal za zády, zajíci dělaj' rošády

G Dmi

a v křoví někdo tiše Vlajku píská,

G

najednou připadáš si ňák přima, svobodnej, a tak,

Dmi G Dmi

tak ňák, tak ňák, ňák tak.

F

R: Pojď dál, s námo se nenudíš, pojď dál, ráno se probudíš,

Dmi

a vedle sebe máš o šišku víc,

F

pojď dál, pod sebou pevnou zem, pojď dál, a číro s melounem,

G

Dmi

a meky, miky, vrt, a dál už nic, dál už nic.

Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapratí,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
a kdyby nákej úředník začal ti říkat, co a jak,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš,
co jseš, kam jdeš, co jseš.

R:

Tři kříže

Hop Trop

Dmi C Ami
1. Dávám sbohem břehům proklatejím,
Dmi Ami Dmi
který v drápech má ďábel sám,
C Ami
bílou přídí šalupa "My Grave"
Dmi Ami Dmi
míří k útesům, který znám.

F C Ami
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
Dmi Ami Dmi
někdo do písku poskládal,
F C Ami
slzy v očích měl a v ruce znavený,
Dmi Ami Dmi
lodní deník, co sám do něj psal.
Dmi C Ami

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
Dmi Ami Dmi
samý pití a rvačky jen,
C Ami
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
Dmi Ami Dmi
srdce kámen a jméno "Sten".

R:
Dmi C Ami
3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
Dmi Ami Dmi
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
C Ami
druhej kříž mám a spím pod zemí,
Dmi Ami Dmi
že jsem falešný karty hrál.

R:
Dmi C Ami
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Dmi Ami Dmi
Katty Rodgers těm dvoum život vzal,
C Ami
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:
"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

F C Ami
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
Dmi Ami Dmi
jsem jim do písku poskládal,
F C Ami
slzy v očích měl a v ruce znavený,
Dmi Ami Dmi
lodní deník a v něm, co jsem psal ...

Tulácký ráno

Nedvědi

Dmi

1. Posvátný je mi každý ráno,

Ami

Dmi

když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou

Ami

Dmi

a přezky chřestí o skalnatou mez.

Dmi

R: Tulácký ráno na kemp se snáší,

B

C

F

za chvíli půjdem toulat se dál,

Dmi

a vodou z říčky oheň se zháší,

B

C

Dmi

tak zase půjdem toulat se dál.

Dmi

2. Posvátný je můj každý večer,

Ami

Dmi

když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout

Ami

Dmi

a hned by věděl, jakej chcem svět.

R:

Dmi

3. Posvátný je mi každý slovo,

Ami

Dmi

když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvahu touhy,

Ami

Dmi

kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

R:

Tunel jménem čas

Miki Ryvola

- E** **Asmi** **E7** **A**
1. Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejch snů,
Ami **E** **F#7** **H7**
těch asi už se nezavíš do posledních dnů,
E **Asmi** **E7** **A**
a hvězdy žhavejch uhlíků ti nikdy nedaj' spát,
Ami **E** **F** **E**
tvá dráha míří k tunelu a tunel, ten má hlad.
2. Už kolikrát ses mašiníry zkusil na to ptát,
kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,
proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj' hlas,
spolyká díra kamenná, tunel jménem Čas.
3. Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,
tvý starý láska, mladej hlas a slova bláhový,
a po kolejích zmizela a padla za ní klec,
co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.
4. A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích
a honky-tonky piána a uplakaný smích
a písničky a šťastný míle na tulácký pas
už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.
5. Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,
snad nákej minér šikovnej ten tunel zavalí
a veksln zpátky přehodí v té chvíli akorát,
i kapela se probudí a začne zase hrát.
6. Vlak v nula-nula-dvacetpět bude ten poslední,
minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,
ten konec moh' bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,
tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

Ukolébavka

Nezmaři

Ami C G Dmi
1. Máš už spát, klidně spát,
C E7 Ami
sen ti vrátka otevírá,
Ami C G Dmi
máš už spát, klidně spát,
C E7 Ami
křídlem noc únavu stírá.
C Fmaj7

R: Už ovečky jdou tajemnou tmou,
C E7 Ami
flétna jim tichounce zpívá,
C G Dmi
máš už spát, klidně spát,
C E7 Ami
sen ti vrátka otevírá.

2. Víím, právě vyplouváš na jezero snů,
mírný vánek loďku hýčká,
snad v dálce uvidíš křišťálový klíč,
tím ti den odemkne víčka.
Ami C G Dmi

R: + máš už spát, klidně spát,
C E7 Ami
sen ti vrátka otevírá ...

Už to nenapravím

Máci

Ami **D**
V devět hodin dvacetpět mě opustilo štěstí
F **E**
ten vlak co jsem jím měl jet na koleji dávno nestál
Ami **D**
V devět hodin dvacetpět jako bych dostal pěstí
F **E**
já za hodinu na náměstí měl jsem stát
E7
ale v jiným městě

A7
Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátka,
Dmi
že stavíš se jen na skok, že nechalas mi vrátka
G **E** **E7**
zadní otevřená, zadní otevřená

A7
Já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet
Dmi
to si tenkrát řekla, že se nechceš vracet
G **E** **E7**
že si unavená, ze mně unavená

ta ta da ta ta da tada ta tadada...

Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho
může za to vinný sklep, že člověk často sleví
já čekala jsem hlavu jako střep s podvědomou touhou
čekala jsem dobu dlouhou víc než dost kolik přesně nevím

Pak jedenásta bila a už to bylo pasé
já měla vědět dřív, že vidět chci tě zase
láska nerezaví, láska nerezaví

Ten list co jsem ti psala byl dozajista hloupý
byl odměřený moc na vlídný slovo skoupý
už to nenapravím, už to nenapravím

Válka růží

Spirituál kvintet

- Ami** **D** **Ami** **E**
1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,
Ami **Dmi** **Ami E**
nad ztichlým polem válečným, derry down,
C **G** **E** **Ami** **Ami/G F** **E**
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
Ami **Dmi** **E** **Ami**
je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Vítr to ví

Waldemar Matuška

C F C Ami
1. Míle a míle jsou cest které znám,
C F G
jdou trávou a úbočím skal,
C F C Ami
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam

já na všech chci s vámi stát.
Proč ale blátem nás kázali vést
a špínou nám třísnilo šat...

F G C Ami
R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
F G C
ten vítr co právě začal vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou.
Kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou.
Bůh ví, co růží jež dál mohli kvést
spí v hlíně těch práchnivých blat...

F G C Ami
R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
F G C
ten vítr co právě začal vát.

3. Dejte mi stéblo a já budu rád
i stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás:
proč jen se účel tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát?

F G C Ami
R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
F G C
ten vítr co právě začal vát.

Ten vítr co začal právě vát,
ten vítr co začal právě vát.

Vlaštovko, leť

Jaromír Nohavica

- C** **Ami**
1. Vlaštovko, leť přes Čínskou zeď,
F **G**
přes písek pouště Gobi,
C **Ami**
oblétni zem, vyleť až sem,
F **G**
jen ať se císař zlobí.
Emi **Ami**
Dnes v noci zdál se mi sen,
F **G**
že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven,
C **Ami** **F G C**
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď.
2. Zeptej se ryb, kde je jim líp, **C** **Ami**
zeptej se plameňáků, **F** **G**
kdo závidí, nic nevidí **C** **Ami**
z té krásy zpod oblaků. **F** **G**
AŽ spatříš nad sebou stín, **E** **Ami**
věz, že ti mává sám pan Jurij **G**agarin, **F** **G**
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď. **C** **Ami**
3. Vlaštovko, leť rychle a teď, **C** **Amin**
nesu tři zlaté groše, **F** **G**
první je můj, druhý je tvůj, **C** **Ami**
třetí pro světloňoše. **F** **G**
AŽ budeš unavená, **E** **Ami**
pírka ti pofouká Máří Magdaléna, **F** **G**
C **Ami** **F G C**
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď,
Ami
vlaštovko, leť, nás, chudé, veď,
C
vlaštovko, leť ...

Voda se neutopí

Bratři Ebenové

Dmi **G** **C** **C/H F G**
1. Napsal jsem ti písničku, abys už neplakala,
Dmi **G** **C** **C/H F G**
napsal jsem ti písničku, abys byla veselá,
F Dmi7 C G Dmi7 C G B F C G Dmi7 G
kdyby jsi se pousmála, to by jsi mě potěšila.
C D G Ami Fmaj7 G

R: Vždyť víš, že voda se neutopí, plamínek nespálí,
C D G Ami Fmaj7 G
lávky jdou přes příkopy, proč bychom se báli,
Ami Emi Gmi F
vítr se nezadusí, dálka se nevzdálí,
F6 C
jsem vždycky tam, kde ty jsi,
Fmaj7 C
[: proč bychom se báli? :]

2. Napsal jsem ti písničku, aby sis byla jistá,
napsal jsem ti písničku, že jsi moje jediná,
kdyby jsi se pousmála, to by jsi mě potěšila.

R:

R: Voda se neutopí, plamínek nespálí,
lávky jdou přes příkopy, proč bychom se báli,
vítr se nezadusí, dálka se nevzdálí,
jsem vždycky tam, kde ty jsi,
Fmaj7 C
[: proč bychom se báli, :] proč bychom se báli?

Všech vandráků múza

Žalman

1. Přišla k nám znenadání, hubená až hrůza,
a řekla, že je múza všech vandráků z Čech,
to nebyl hřích po nocích, než po kytáře sáhla,
tak nám chleba kradla a čmárala po zdech.

R: Haleluja, zavírá se brána,
my zpívat chceme do rána,
než napadá sníh,
haleluja, kteroupak si dáme,
než skončíme s ránem
na hřbitově obutých.

2. Na Moravě z demižónu dobré víno pila,
pak mezi námi žila spoustu hezkejch dní,
až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit,
budeš mi, holka, sloužit, a oženil se s ní.

R:

3. Každou noc po milování skládala mu hity
a kašlala na city, na obyčejnej lid,
za pár dní tahle múza, dneska služka Mici
skončila na ulici a pod mostem má být.

R:

*: Vraťte nám, vraťte nám tu všech vandráků múzu,
má roztrhanou blůzu, hm hm hm ...

Zafúkané

Fleret

Ami A2 Ami A2
1. Větr sněh zanesl z hor do polí,
Ami C G Ami
já idu přes kopce, přes údolí,
C G C
idu k tvej dědině zatúlanej,
F C E Ami
cestičky sněhem sú zafúkané.

Ami C G C F C Dmi (E) E (Ami)
R: [: Zafúkané, zafúkané, kolem mňa všeccko je zafúkané. :]

Ami A2 Ami A2
2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
Ami C G Ami
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
C G C
snáď enom pár kroků mi zostává,
F C E Ami
a budu u tvého okénka stát.

Ami C G C
R: [: Ale(-) zafúkané, zafúkané,
F C Dmi (E) E (Ami)
okénko k tobě je zafúkané. :]

Ami A2 Ami A2
3. Od tvého okna sa smutný vracám,
Ami C G Ami
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
C G C
spadl sněh na srdce zatúlané,
F C E Ami
aj na mé stopy - sú zafúkané.

Ami C G C
R: [: Zafúkané, zafúkané,
F C Dmi (E) E (Ami)
mé stopy k tobě sú zafúkané. :]

Zatanči

Jaromír Nohavica

Emi G D Emi
1. Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči,
G D Emi
zatanči a vetkni nůž do mých zad,
G D Emi
ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,
G D Emi
ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

Emi G D Emi
R: Zatanči, jako se okolo ohně tančí,
G D Emi
zatanči jako na vodě loď,
G D Emi
zatanči jako to slunce mezi pomeranči,
G D Emi
zatanči, a pak ke mně pojd'.

2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hruď,
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí buď.

R:

3. Nový den než začne, má milá, nežli začne,
nový den než začne, nasyť můj hlad,
zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
zatanči a já budu ti hrát.

R:

R:

Zatímco se koupeš

Jaromír Nohavica

1. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
F **Ami** **G7** **C**
na největší loupež ve mně se střádá,
Fdim **Ami**
tak, jako se dáváš vodě,
Esdim **G7**
vezmu si tě já, já - zloděj.

2. Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu
piju druhou kávu a kouřím třetí spartu
a za velmi tenkou stěnou
slyším, jak se mydlíš pěnou.

R: Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče,
C **F** **C**
Dmi **F** **C**
chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče,
Dmi **F** **C**
cigareta hasne, káva stydne, krev se pění,
Dmi **F** **C**
bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není.

3. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,
svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá,
a až budeš stát na prahu,
všechny peníze dal bych za odvahu.

Dmi **G7** **C** **Dmi** **G7** **C**
R: + zatímco se koupeš, zatímco se koupeš ...

Ze všech chlapů nejšťastnější chlap

Hoboes

Dmi **Ami**
*: To znám, to dobře znám, znám, znám,
E7 **Ami**
na kolejích nejsem nikdy sám.

Ami
1. Shejbní hlavu, kamaráde, tunel před námi,
Dmi
veksle tlučou, píšťaly řvou, zvonce vyzvání,
E7
v boudě dobrej mašinfíra nejni žádněj srab,
Ami **Dmi** **E7** **Ami**
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
E **E7** **Ami**
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

2. Když z komína vod mašiny letí černej dým,
na tom světě jenom jednu věc na tuty vím,
na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.

Dmi **Ami**
R: To znám, to dobře znám, znám, znám,
E7 **Ami**
na kolejích nejsem nikdy sám, sám, sám,
Dmi **Ami**
to znám, to dobře znám, znám, znám,
E7 **Ami**
na kolejích nejsem nikdy sám.

3. Za zádama Frisco, semafor je zelenej,
vlak to žene do tmy jako bejček splašenej,
radujte se, občánkové, hoboes jedou k vám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.

4. Pod zádama uhlí mám a deku dřavou,
místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,
navečer jsem do vagónu zalez' jako krab,
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

R:

5. Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,
usmála se, zamávala, z vagónu jsem spad',
jářku: hallo! Sklopí voči, udělá to "klap",
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

6.=2.

R:

Zvláštní znamení touha

Hoboes

- Ami** **Dmi7**
1. Zase vidím za soumraku na pozadí šedejch mraků
E7 **Ami**
mlčenlivej zástup kamarádů,
Dmi7
siluety hor a stromů, starejch opuštěnejch lomů
G **C**
blíží se s duněním vodopádů.
A **Dmi** **G** **C**
Táhnou krajinou strží a tůní, muži z Shakespearových sonetů,
Ami **Dmi6** **Ami** **E7** **Ami**
postavy divnejch tvarů a vůní, přízraky červenejch baretů.
C **Emi** **Ami** **E**

R: Zvláštní znamení touha, loukám prostřenej stůl,
F **Dmi** **A**
dálka ruku ti podá, chleba a sůl,
C **Emi** **Ami** **E**
zvláštní znamení touha, v nohách tisíce mil,
F **Dmi** **A**
obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.

2. Do šedivejch dnů a roků duní rytmus těžkejch kroků,
vichřice a snih je doprovází,
maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly
úbočima našich hor a strání.
Táhnou krajinou podivný stíny, muži z Shakespearových sonetů
za nechtama smutek rodný hlíny, přízraky červenejch baretů.

R:

Obsah

1. Amazonka Hop Trop
2. Balada pro banditu - Tam u řeky na kraji písničky z muzikálů
3. Balada pro banditu - Zabili, zabili písničky z muzikálů
4. Batalion Spirituál kvintet
5. Bedna od whisky Hoboes
6. Bláznova ukolébavka táborové písně
7. Blízko Little Big Hornu Greenhorns
8. Bratříčku, zavírej vrátka Karel Kryl
9. Buráky K. T. O.
10. Carpe diem AG Flek
11. Cizinec Greenhorns
12. Čarodějnice z Amesbury Asonance
13. Ďáblovy námluvy Asonance
14. Darmoděj Jaromír Nohavica
15. Děkuji Karel Kryl
16. Děvenka Štěstí a mládenec Žal Jaromír Nohavica
17. Divoké koně Jaromír Nohavica
18. Divokej horskej tympián Žalman
19. Dobrodružství s bohem Panem Marta Kubišová
20. Dokud se zpívá Jaromír Nohavica
21. Dva havrani Asonance
22. Folklóreček Bratři Ebenové
23. Franky Dlouhán Nedvědi
24. Hejno vran Hoboes
25. Hudsonský šífy Wabi Daněk
26. Husličky Vlasta Redl

27. Imaginární hospoda Slávek Janoušek
28. Imagine John Lennon
29. Jarní kurýr Miki Ryvola
30. Jaro Fešáci
31. Jaro Lokálka
32. Jdem zpátky do lesů Žalman
33. Jdou po mně, jdou Jaromír Nohavica
34. Ještě jedno kafe Druhá tráva
35. Ještě mi scházíš Jaromír Nohavica
36. Jonatán Hop Trop
37. Karavana mraků Karel Kryl
38. Kdyby se v komnatách Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř
39. Kdyby tady byla taková panenka Žalman
40. Když jsi smutná Karel Plíhal
41. Knockin' On Heaven's Door Bob Dylan
42. Kometa Jaromír Nohavica
43. Koníčku můj Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř
44. Krajina slepců Klíč
45. Kvér a flaška ginu Jiří Suchý, Jiří Šlitr
46. Mařenka Jaromír Nohavica
47. Mezi horami Čechomor
48. Montgomery táborové písně
49. Mravenčí ukolébavka Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř
50. Mrtvej vlak Hoboes
51. Námořnická Karel Plíhal
52. Nelituj Žalman
53. Nosorožec Karel Plíhal
54. O balónu Bratři Ebenové
55. O písničce Karel Plíhal
56. Odjíždím Hoboes

57. Omnia vincit Amor Klíč
58. Panenka Poutníci
59. Petěrburg Jaromír Nohavica
60. Písek Nezmaři
61. Píseň, co mě učil listopad Wabi Daněk
62. Pohár a kalich Klíč
63. Potulní kejklíři Jaromír Nohavica
64. Pravda a Lež Jaromír Nohavica
65. Proklatej vůz Greenhorns
66. Proměny Čechomor
67. Přijela jsem v cadillacu Žalman
68. Přítel Jaromír Nohavica
69. Ráda se miluje Karel Plíhal
70. Rána v trávě Žalman
71. Ráno bylo stejný Nezmaři
72. Rehradice Vlasta Redl
73. Rosa na kolejích Wabi Daněk
74. Salome Karel Kryl
75. Sarajevo Jaromír Nohavica
76. Sbohem, galánečko Vlasta Redl
77. Severní vítr Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř
78. Slavíci z Madridu Waldemar Matuška
79. Stodoly Jaromír Nohavica
80. Škrábej Hop Trop
81. Špína Karel Plíhal
82. Tak už mi má holka mává Hoboes
83. Tereza - Osamělý město Hoboes
84. Toulavej Vojta Kidařák Tomáško
85. Tramp Jaromír Nohavica
86. Trampská Bratři Ebenové

87. Tři kříže Hop Trop
88. Tulácký ráno Nedvědi
89. Tunel jménem čas Miki Ryvola
90. Ukolébavka Nezmaři
91. Už to nenapravím Máci
92. Válka růží Spirituál kvintet
93. Ve vysokých horách Vlasta Redl
94. Vítr to ví Waldemar Matuška
95. Vlaštovko, leť Jaromír Nohavica
96. Voda se neutopí Bratři Ebenové
97. Všech vandráků múza Žalman
98. Zafúkané Fleret
99. Zatanči Jaromír Nohavica
100. Zatímco se koupeš Jaromír Nohavica
101. Ze všech chlapů nejšťastnější chlap Hoboes
102. Zvláštní znamení touha Hoboes